

Sygn. akt: I C 1472/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2018 roku w S.

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.,
przeciwko J. B.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1472/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w pozwie przeciwko J. B. domagał się zasądzenia kwoty 3.525,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 100 złotych tytułem opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 29 czerwca 2017 roku z (...) sp. z o.o. sp. j. na podstawie której stał się następcą pierwotnego wierzyciela, uzyskując wierzytelność, której podstawą była umowa pożyczki o numerze (...) zawarta przez pozwaną w dniu 24 lipca 2014 roku. Jako dowód, że wierzytelność dochodzona pozwem była przedmiotem przelewu powód przedłożył wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, a na potwierdzenie istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Powód twierdził, że na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu składają się kwoty: 2.600 złotych tytułem należności głównej oraz 925,17 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek, na którą składały się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej z umowy oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda.

Pozwana J. B. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiła się na termin rozprawy, nie usprawiedliwiła swoje nieobecności, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we (...) Sp. z o.o. sp. j. z siedzibą w W. w dniu 29 czerwca 2017 roku zawarli umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji. Zgodnie z umową zbywca przeniósł na nabywcę wierzytelności szczegółowo określone w papierowej wersji załącznika nr 3 do umowy, sporządzonego według stanu na dzień przypadający przed dniem zawarcia umowy. Zbywca dostarczyć miał również nabywcy spis wierzytelności w formie plików E. zabezpieczonych hasłem na płycie CD oraz za pośrednictwem poczty e-mail nabywcy, aktualnych na dzień 28 czerwca 2017 roku, zgodnie z załącznikiem nr 4 do umowy. Wierzytelności będące przedmiotem przelewu wynikać miały z umów pożyczek gotówkowych (kredytów konsumenckich) zawartych pomiędzy dłużnikami a spółką (...) Sp. z o.o. lub pomiędzy dłużnikami a (...) sp. z o.o. Wierzytelności te zostały zaś nabyte przez zbywcę poprzez wniesienie przez ówczesnych współników zbywcy tj. (...) Sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. aportów w postaci pakietów wierzytelności niepieniężnych. wykaz wierzytelności tych został zaś określony w załączniku nr 4 do zmienionej umowy spółki jawnej.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 9-12)

W dniu 20 października 2017 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...), w którym stwierdził, że dnia 29 czerwca 2017 roku nabył od (...) Sp. z o.o. sp. j. wierzytelność wobec dłużnika J. B. wynikającą z zawartej umowy pożyczki o nr (...), a wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 3.525,15 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w sprawie niniejszej wydał wyrok zaoczny, albowiem pozwana J. B. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiła się na termin rozprawy i nie wypowiedziała się co do żądań pozwu. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Przytoczone przez powoda okoliczności stanowiące uzasadnienie pozwu budzą – w ocenie Sądu - uzasadnione wątpliwości w świetle przedstawionych przez niego dowodów.

W myśl przepisu art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała okoliczność wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanej wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości. Zgodnie z art. 509 k.c., aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność .

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez powoda i (...) Sp. z o.o. sp. j. z siedziba w W. w dniu 29 czerwca 2017 roku umowy przelewu wierzytelności. Powodowi nie udało się jednak

wykazać i udowodnić, że na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył wierzytelność względem pozwanej w kwocie dochodzonej pozwem.

Z umowy przelewu wierzytelności nie wynika, by jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. sp. j. z siedzibą w W. względem pozwanej wynikająca z umowy pożyczki zawartej w dniu 24 lipca 2014 roku.

Zgodnie z zawartą umową sprzedaży wierzytelności jej przedmiotem była sprzedaż wierzytelności przysługujących zbywcy w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, wskazanych w załączniku nr 3 do umowy, sporządzonym w formie papierowej oraz w załączniku nr 4 w wersji elektronicznej. Wierzytelności te zaś, co wynika z treści umowy cesji wierzytelności, wynikać miały z umów pożyczek gotówkowych (kredytów konsumenckich) zawartych pomiędzy dłużnikami a spółką (...) Sp. z o.o. lub pomiędzy dłużnikami a (...) sp. z o.o. miały zostać nabyte przez zbywcę poprzez wniesienie przez ówczesnych współników zbywcy tj. (...) Sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. aportów w postaci pakietów wierzytelności niepieniężnych. Wykaz tych wierzytelności miał zostać określony w załączniku nr 4 do zmienionej umowy spółki jawnej. Żadnego ze wskazanych załączników powód jednak nie przedłożył.

Do pozwu dołączono jedynie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, jednakże powyższe dokumenty nie dają podstaw do ustalenia skuteczności dokonanej cesji wierzytelności w wysokości dochodzonej w niniejszym postępowaniu.

Wbrew stanowisku powoda, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji nie stanowi dowodu dokonania cesji wierzytelności przysługującej (...) Sp. z o.o. sp. j. z siedzibą w W. względem pozwanej. Żaden zapis umowy przelewu wierzytelności nie zawierał postanowienia o zrównaniu z załącznikami nr 3 i 4 wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy. Poza tym wyciąg ten nie został przez nikogo podpisany, a jedynie poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego radcą prawnym. Nie sposób więc na jego podstawie ustalić, czy został on sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, na jakiej podstawie i w jakich okolicznościach. Nadto, z uwagi na brak dokumentu umowy pożyczki, niemożliwym była weryfikacja zapisów zawartych w tym wyciągu w zakresie chociażby warunków naliczenia odsetek, czy kosztów.

Powód utrzymywał również, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi dowód istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej. Tymczasem, stwierdzić należy, co wprost wyraził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku w sprawie P 1/10, Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 15 września 2011 roku w sprawie II CSK 712/10 i z dnia 13 czerwca 2013 roku w sprawie V CSK 329/12 oraz m.in. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 25 lutego 2015 roku wydanym w sprawie I ACa 824/14, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Obowiązujący przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (t.j. Dz.U. 2014r., poz. 157 ze zm.) wprost już przy tym pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu i w wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, na przykład właśnie cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, ale nie stanowią one dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności (wyrok SA w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 roku wydanym w sprawie I ACa 824/14). Tak więc powołanie się na wyciąg z ksiąg rachunkowych, w braku dowodu w postaci dokumentu umowy będącej źródłem wierzytelności, która to miała być następnie przedmiotem przelewu nie daje podstaw do skontrolowania sposobu ustalenia należności, źródła jej pochodzenia, jak i jej wysokości.

Powód w ocenie Sądu, nie sprostował ciążącemu na nim na podstawie art. 6 k.c. obowiązkowi udowodnienia twierdzeń, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne i nie przedstawił dokumentów, z których wynikałoby istnienie i wysokość przysługującego mu względem pozwanej roszczenia, dlatego też na podstawie art. 6 k.c. powództwo zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)